

”Det var en enorm upplevelse av ljus och kärlek”

ja, så uttrycker Gunilla det när hon kom i kontakt med Jesus, läs och fundera.

Jag heter Gunilla Lindström. Jag bor med min man och våra tre barn i Rasbo. Jag har varit med i Furuhöjdskyrkans församling i två år. Det här är min berättelse. Min uppväxt var inte religiös på något sätt och fram till 1984 betecknade jag mig som ateist. Jag var övertygad om att det inte kunde finnas någon Gud som världen såg ut. Jag gick ut Socialhögskolan 1983 och började jobba som socialarbetare bland ungdomar i Östhammars kommun. När jag jobbat ett år och var ganska slutkörd följde jag -våldigt tveksam- med en kompis till ett hälsohem i Dalarna på en kurs i Positivt Tänkande.

Kursledarna var Martinuskosmologer, en gren inom New Age med inslag av bla annat reinkarnation.

Även Jesus fanns omtalad, dock inte som vägen till Gud utan som en stor historisk man.

Jag blev en sökare. Under de närmaste två åren åkte jag då och då tillbaka till hälsohemmet på olika kurser men kraften som jag känt i början avtog så småningom. Jag fortsatte dock på samma bana gick en massa dyra utbildningar bla. en kurs i TM-meditation. En meditationsform där man upprepar ett mantra för sig själv (ett ord som åtminstone inte jag vet vad det betyder).

Jag köpte och läste många böcker under den här tiden. Vad jag förstod gick det ut på att det inte finns någon skuld om du tänker dom rätta tankarna. Jag började mer och mer fundera på vad det var för fel på mig som ändå kände skuld. Min längtan efter sanningen växte.

Mina barn började 1992 på Smulan (Furuhöjdskyrkans dagis) och jag fick göra upp med mina fördomar om kristna. Hela min uppväxt har jag hört att kristna är hycklare som bara tänker på sig själva och går till kyrkan och får syndernas förlåtelse på söndagarna. Under Smulan-tiden lärde jag mig att kristna är vanliga människor, inte perfekta men med en ärlig strävan att göra gott. Jag upptäckte också tvärtemot mina fördomar att ingen försökte pracka på mig något. Även om man inte höll med mig så kände jag mig omtyckt och accepterad ändå. Ett par år tidigare hade jag börjat snegla mot kyrkan. Gud finns ju med också inom New Age som en högre makt men att Jesus skulle vara enda vägen till Gud hade jag svårt för länge.

Jag började följa med på läger och lära mig mer, sitta med på bön och lovsång fast jag egentligen inte trodde. Jag kände ändå kraften och något drev mig vidare. Under flera år pendlade jag mellan olika New Age-grenar men återkom alltid till Jesus.

Efter några år så vågade jag äntligen be om förbön och det var en enorm upplevelse av ljus och kärlek. Jag som försökt prestera och vara duktig i hela mitt liv kände att det finns en villkorlös kärlek och att det var möjligt för mig att få del av den. Det går faktiskt inte att beskriva utan måste upplevas men jag kan rekommendera det, det kostar inget att prova. Plötsligt kände jag att det finns någon som kan lasta av mig skulden och det är en enorm befrielse. Jag började få en relation till Jesus

Jag fortsatte en del med New Age vid sidan om Jesus men kände mer och mer att det var Jesus som gav mitt liv befrielse. Jag började också förstå att det jag behöver oavsett om det handlar om hälsa, personlighetsutveckling eller relationer finns i Bibeln.

Mitt liv är inte fritt från problem och lidande för att jag har Jesus i mitt liv men jag har verkligen fått känna att Jesus ger styrka när jag kapitulerar och ber om hjälp. En styrka som är svår att beskriva men som jag aldrig varit med om tidigare.

Jag har funderat mycket på det motstånd mot Jesus och kristna människor som finns inom New Age. Jag tror att det beror på att kristendomen är väldigt belastad p.g.a övergrepp som skett i Guds namn både i samhället i stort och mot enskilda människor. Det är viktigt att komma ihåg att det inte är Jesus som begår övergrepp utan människor.

Jag söker inte längre. Jag har funnit. Vägen i mitt liv Jesus Kristus.

